

Resolució 253/2020, de 23 d'abril**Número d'expedient de la Reclamació:** 118/2020**Administració reclamada:** Ajuntament de Torres de Segre**Informació reclamada:** Expedient sobre fets ocorreguts en una llar d'infants.**Sentit de la Resolució:** Estimació parcial

Resum: La resolució desestimària de l'accés posterior a la producció del silenci no és nul·la si resulta ser confirmatòria d'una desestimació presumpta, és a dir, si per aplicació dels límits a l'accés, el silenci hagués tingut l'efecte desestimatori previst a l'article 35.2 LTAIPBG. Mentre no s'iniciï un procediment administratiu, no es pot aplicar a la persona reclamant el règim d'accés reservat per a les persones interessades en procediments administratius oberts. Durant la fase d'investigació reservada, l'accés de la persona reclamant queda sotmès al règim general d'accés de l'LTAIPBG i, en aquest sentit, cal desestimar la pretensió de la persona reclamant formulada en la sol·licitud d'accés i en la fonamentació d'aquesta reclamació, de què l'article 53.1.a LPAC l'empari per a accedir a la documentació de la investigació reservada quan estava encara en curs. Nogensmenys, considerant que després de presentar la reclamació s'ha acordat la iniciació del procediment disciplinari en què la persona reclamant té la condició, ara sí, de persona interessada, aquesta resolució tindrà en compte aquest règim especial d'accés que ara li correspon a l'empara de l'article 53.1.a LPAC, que en tot cas, no és un dret absolut i il·limitat, sinó que, d'acord amb l'article 82.1 LPAC i l'article 51 de la Llei 26/2010, l'accés de les persones interessades en tràmit d'audiència no afectarà "*les dades excloses del dret d'accés*". La desestimació de l'accés contra la qual es presenta aquesta reclamació s'ha fonamentat en el caràcter reservat de la fase d'investigació prèvia, aleshores oberta, establert a l'article 275 REPSEL. Atès el caràcter reglamentari de la normativa invocada, aquest caràcter reservat no podria encabir-se en el límit previst per l'article 21.2 LTAIPBG (informació declarada reservada per llei) ni a la què estableix l'article 21.1.c LTAIPBG (secret o confidencialitat dels procediments administratius quan estigui prevista per una norma amb rang de llei) ja que en els dos casos el legislador ha exigít que el caràcter secret, confidencialitat o reservat de la informació estigui establert en una norma de rang legal per a què pugui actuar limitant el dret d'accés a la informació pública. En canvi, resultaria justificada l'aplicació de límit previst a l'article 21.1.b LTAIPBG (la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries), perquè el caràcter reservat de la investigació persegueix, precisament, protegir aquesta investigació i evitar que la seva divulgació pugui entorpir-la, i justifica que sigui reservada especialment per a les persones investigades, evitant que el coneixement de les actuacions d'investigació els faciliti eludir l'acció sancionadora o destruir proves. En tot cas, la restrictivitat amb què s'han d'aplicar els límits determinaria que només s'apliqui la restricció de l'accés quan la divulgació de la informació posi realment en risc la investigació, i això és plausible que ocorri mentre la investigació és oberta però, en principi, no la podrà perjudicar quan ja s'hagi tancat la investigació. Mentre dura la fase d'investigació reservada (que és quan es formulen la sol·licitud i la reclamació) no existeix pròpiament un procediment sancionador en el marc del qual la persona reclamant hagi d'exercir el seu dret de defensa, sinó una investigació dels fets i de les responsabilitats individuals que pot conduir tant a la incoació d'un procediment sancionador, com a l'arxiu de la investigació declarant que no s'ha produït cap infracció o que no és responsabilitat de la reclamant. En aquest sentit, cal destacar que l'escassa regulació legal d'aquesta fase d'investigació o d'actuacions prèvies a l'inici d'un procediment sancionador garanteixi o permeti l'accés de les persones afectades per la investigació, sinó que, ben al contrari, la normativa aplicable a aquest cas preveu expressament que la informació es mantingui reservada de tothom, incloses les persones que d'una manera o altra participen en la investigació i les que són investigades, per tal que la divulgació de les actuacions realitzades o a realitzar no pugui

perjudicar el seu bon fi. Per tant, en el moment de formalitzar-se la sol·licitud d'accés i la reclamació, no es podia apreciar la concurrència d'un interès superior en el dret de defensa de la persona reclamant. Ara bé, havent incoat l'Ajuntament durant la tramitació d'aquesta reclamació procediment disciplinari contra la persona reclamant derivat d'aquella investigació reservada, aquesta resolució ha de tenir en compte el dret de defensa sobrevingut, que justificarà l'accés a les investigacions prèvies realitzades que siguin pertinents per a defensar-se adequadament de les acusacions. I aquest dret de defensa podria justificar l'accés a dades personals d'altri si és indispensable i el mínim necessari per a la defensa: identitat de la persona denunciant, informació personal que consti a les declaracions i informes pericials, i fins i tot a dades especialment protegides (per exemple, de la salut del menor, o d'altra persona investigada) si són imprescindibles per a la seva defensa

Paraules clau: Ajuntament. Persona interessada. Personal. Investigació reservada. Procediment disciplinari. Reclamació contra desestimació. Règim especial d'accés. Silenci administratiu. Límits. Investigació d'infraccions. Protecció de dades. Dret de defensa. Renúncia a la mediació.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 12 i el 13 de febrer de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 118/2020, presentada per la representant legal d'una persona interessada en l'expedient, contra l'Ajuntament de Torres de Segre, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant indica que vol seguir el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 19 de desembre de 2019 la persona reclamant presenta un escrit de l'Ajuntament de Torres de Segre on indica haver estat notificada per l'Ajuntament de l'inici d'un procediment d'informació i actuacions prèvies per fets ocorreguts a la llar d'infants on treballa, i haver estat suspesa de feina; fa constar que, atesa la seva condició de persona interessada, els articles 13 i 53 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC) li atorguen el dret d'accés i còpia de l'expedient; invoca també la legislació de transparència: la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), i l'LTAIPBG (de la que cita els articles 7, 21 i 23, per concloure que no resulta aplicable cap límit al seu cas i sol·licita accés i còpia a l'expedient administratiu relatiu al procediment d'informació esmentat.
3. El 9 de gener de 2020 l'Ajuntament de Torres de Segre difon un escrit entre les mares i pares de la llar d'infants on informa de les actuacions prèvies i de la suspensió de feina de la persona reclamant.
4. El 21 de gener de 2020 la persona reclamant presenta un altre escrit a l'Ajuntament de Torres de Segre on fa referència a la seva sol·licitud d'accés i còpia de l'expedient de 19 de desembre de 2019, que hauria quedat presumptament estimada per silenci d'acord amb els 33 i 35 LTAIPBG, i requereix el lliurament de la informació dins del termini de 30 dies des de la presentació d'aquest

escrit previst a l'article article 36 LTAIPBG, i tanmateix demana una resolució expressa de la seva sol·licitud.

5. El 28 de gener de 2020 la persona reclamant presenta la Reclamació 77/2018 a la GAIP, fent constar les actuacions anteriors i demanant l'accés a l'expedient 467/2019. La GAIP, per Resolució 124/2020, inadmet aquella reclamació per ser prematura, ja que no s'havia esgotat el termini de trenta dies de què disposa l'Administració per al lliurament de la informació presumptament estimada per silenci i requerida per part de la persona reclamant per la via de l'article 36.3 LTAIPBG.
6. Per Decret de l'Alcaldia de Torres de Segre de 7 de febrer de 2020 es resol la desestimació de la sol·licitud d'accés indicada a l'antecedent 2. La desestimació es justifica en l'article 275 del Decret 214/1990, que aprova el Reglament del personal al servei dels ens locals, que estableix el caràcter reservat de la informació prèvia relacionada amb un expedient disciplinari; en l'article 55 LPAC, que regula les actuacions prèvies i l'article 21.1.b LTAIPBG, que preveu la possibilitat de denegar o restringir l'accés a informació pública si el coneixement o la difusió de la informació sol·licitada comporta un perjudici per a la investigació o sanció d'infraccions disciplinàries. Nega que la desestimació de l'accés produeixi indefensió a la persona reclamant, d'acord amb aquests arguments: *"8. Atès que, en cas que es decideixi l'obertura d'expedient disciplinari, les treballadores tindran dret d'accés a la totalitat de la documentació que s'incorpori, podran formular les al·legacions que considerin pertinents, i sol·licitar la pràctica de prova que convingui. 9. Atès que si no es deriva cap expedient sancionador, s'haurà de restringir l'accés a la informació a tothom (també al denunciant i als testimonis recollits), i fer prèviament la corresponent anonimització i trasllat als afectats perquè puguin fer les al·legacions d'oposició que considerin oportunes. 10. Sobre la base de tot l'exposat, i atès que la fase del procediment és el "d'actuacions prèvies", i per tant, de moment no s'ha iniciat procediment sancionador, per la qual cosa cap indefensió ni vulneració del dret d'audiència es produeix, si es realitzen les actuacions prèvies sense intervenció del sancionat."*
7. La Reclamació 118/2020 presentada el 12 de febrer de 2020 es fonamenta en què "la denegació de l'accés a la informació motivada pel caràcter reservat es manifestament contraria a les actuacions realitzades per l'Ajuntament de Torres de Segre donat que l'Ajuntament està divulgant la informació a tots els pares i mares de l'escola bressol però, al mateix moment, no està facilitant cap mena d'informació a la meua representada la qual s'ha de destacar que és la interessada en aquestes actuacions prèvies, causant una greu indefensió en la tramitació del present procediment i vulnerant la normativa en protecció de dades." Reitera que a la persona reclamant li correspon la condició de persona interessada en el procediment, en resultar-ne perjudicada, i que per tant l'article 53 LPAC li reconeix l'accés a l'expedient, i que, d'altra banda,

per aplicació de la presumpció de silenci estimatori de l'article 33 LTAIPBG, la sol·licitud va quedar estimada. Conclou demanant a la GAIP que actuï davant de l'Ajuntament de Torres de Segre per tal que se li permeti accedir a l'expedient.

8. El 17 de febrer la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió provisional a Tràmit de la Reclamació 118/2020
9. El 18 de febrer de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Torres de Segre i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
10. El 2 de març entra un nou escrit de la persona reclamant amb al·legacions i referències al cas, referides en la seva major part a la instrucció del procediment, a la vulneració dels drets de la persona reclamant a defensar-se'n i proposar proves en descàrrec i a aixecar la suspensió de feina, que no poden ser valorades per ser alienes a aquest procediment i estranyes a les funcions d'aquesta Comissió, que no té competència per revisar les decisions preses per l'Ajuntament en relació amb el procediment d'investigació ni en relació amb els drets laborals de la persona reclamant. Quant a allò que ha de ser tingut en compte, per tenir relació pròpiament amb la divergència jurídica sobre el dret d'accés a l'expedient, que és l'objecte d'aquest procediment, les extenses al·legacions fan referència a: la vulneració del dret a la protecció de dades personals produïda quan l'Ajuntament va informar als pares i mares de la llar d'infants de la tramitació de l'expedient núm. 467/2019 i del nom de la persona reclamant com a treballadora afectada, que hauria motivat la presentació simultània a la Reclamació d'una denúncia davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT); la invocació de la nul·litat de la resolució desestimatoria de l'accés pel fet que s'havia pres després d'haver-se produït el silenci administratiu al qual l'article 33 LTAIPBG li atribueix efectes estimatoris, de forma que l'Ajuntament només podria resoldre de forma contrària a l'estimació presumpta de la sol·licitud iniciant una via de revisió d'ofici o de declaració de lesivitat de la resolució estimatoria presumpta de la sol·licitud; Invoca la Resolució de la GAIP 45/2018, de 9 de març, que estima el dret de la persona denunciada a accedir a la informació atenent el dret de defensa, i la Resolució 301/2017, de 8 de setembre, que va estimar l'accés d'una persona interessada en un procediment obert de selecció de personal derivat del seu dret de defensa, que considera aplicables al cas tenint en compte que la persona reclamant *"ostenta drets que poden resultar afectats per la decisió que adopti l'Ajuntament de Torres de Segre i a més que es part interessada en l'expedient ressenyat amb anterioritat, ostenta un dret reforçat a consultar i a tenir accés als expedients en el qual sigui part."*

11. El 6 de març la persona reclamant manifesta la seva voluntat de desistir del procediment de mediació inicialment sol·licitat.
12. El 6 de març entra a la GAIP l'informe de l'Ajuntament relatiu a la Reclamació 117, que es reitera en el sentit desestimatori de l'accés, remetent-se a l'argumentació jurídica de la Resolució. De la relació d'antecedents del cas, destaca que, amb data 28 de febrer, la persona reclamant hauria presentat recurs de reposició contra el Decret d'Alcaldia 2020-0012, de 7 de febrer, que pretendria nul de ple dret, i sol·licitant l'accés a l'expedient, i que a la data d'emissió d'aquell informe, no s'haurien resolt ni hauria finalitzat encara el procediment d'investigació reservada. L'Ajuntament fa constar que, atès que l'expedient al qual es demana l'accés fa referència a un procediment d'investigació reservada en relació amb un assumpte que afecta menors, considera que l'interès superior del menor ha de prevaldre sobre totes les accions i decisions que li concerneixin, i que l'aplicació del principi de reserva al procediment d'informació prèvia establert a l'article 275 RPSEL i que en el moment en què s'adopti la resolució d'obertura o tancament d'un procediment disciplinari, ja s'aplicaran les normes de protecció dels drets de la persona treballadora reclamant, que al no haver-la emplaçat a declarar considera que no s'hauria vulnerat.
13. El 10 de març la GAIP demana informació complementària a l'Ajuntament demanant actualització de l'expedient.
14. L'11 de març la GAIP demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés reclamant a la normativa de protecció de dades personals, i seguidament comunica a les parts l'ampliació del termini de resoldre que se'n deriva.
15. El 3 d'abril de 2020, l'APDCAT emet l'informe requerit per la GAIP, el qual conclou el següent:
“La persona reclamant no té dret a accedir al contingut de la informació reservada prèvia a la incoació d'un procediment disciplinari contra la seva persona mentre s'estigui tramitant, malgrat el dret d'accés a les pròpies dades de l'article 15 de l'RGPD.

Un cop conclusa, la persona reclamant té dret a accedir a tota la informació que sobre la seva persona figuri en la informació aportada o generada en el transcurs de la informació reservada, incloent la identitat de les persones que hagin facilitat la dita informació, tret dels casos en què les circumstàncies al·legades per aquestes persones facin aconsellable preservar la seva privacitat.

En cas d'haver-se produït l'arxiu de les actuacions, la persona reclamant també té dret a accedir a les dades merament identificatives de la persona instructora. No així a la informació relativa a l'altra persona investigada ni la relativa a la salut del menor implicat en els fets denunciats que hi pugui constar.

Ara bé, en cas d'haver-se incoat el procediment disciplinari, cal reconèixer el dret de la persona reclamant a accedir a la informació rellevant per a l'exercici del seu dret de defensa en els termes apuntats en el FJ V d'aquest informe".

16. El 6 d'abril de 2020 la GAIP trasllada a les parts l'informe de l'APDCAT, per al seu coneixement.
17. El 17 d'abril de 2020 l'Ajuntament de Torres del Segre respon al requeriment fet per la GAIP d'aportar informació addicional referida a l'actualització de la investigació reservada, i comunica a la GAIP el Decret 30/2020 per qual es resol la incoació d'expedient disciplinari contra la persona reclamant i una altra treballadora de la llar d'infants, pels fets ocorreguts el 12 de novembre de 2019 que eren objecte d'investigació reservada, per considerar que en són responsables per acció, per omissió o a títol d'encobridores. No informa, tanmateix, que hagi facilitat l'accés reclamant, ni tampoc la persona reclamant informa de que hagi pogut tenir accés a la informació objecte de reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública desestimada a una administració obligada per l'LTAIPBG (article 3.1.a LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica*

legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre l'afectació del procediment pel Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel que es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel covid-19.

La disposició addicional tercera del Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel Covid-19, disposa la suspensió dels terminis dels procediments administratius, tret que s'apreciïn causes d'interès general o perjudicis greus en els drets de les persones interessades en procediment que justifiquin la seva continuïtat.

Aquesta suspensió dels terminis administratius no eximeix a la GAIP de continuar impulsant el procediment de reclamació, tal i com l'obliga l'art. 71 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i atès que la GAIP està dotada de mitjans electrònics que li permeten continuar amb la seva funció amb ple respecte de les mesures de

confinament i sense perjudicar la finalitat de la declaració de l'estat d'alarma. En conseqüència, la GAIP continua la tramitació i, si s'escau, resolució o mediació de les reclamacions d'acord amb el seu procediment, en atenció a l'interès general en garantir l'empara legal efectiva atorgada per l'article 39 LTAIPBG a totes les persones que s'han vist prèviament perjudicades en el seu dret a accedir a la informació pública i en la mesura que s'hi aportin les dades necessàries per poder decidir amb ple coneixement de causa.

En aquest cas, els antecedents posen de manifest que la Comissió ha rebut totes les aportacions requerides per millor resoldre (informes de l'Ajuntament i de l'APDCAT). Així mateix, és procedent entendre que la persona reclamant consent en què no s'apliqui la suspensió prevista per la disposició addicional 3a. del Reial Decret 463/2020, perquè se'n desprèn clarament de la motivació de la reclamació i perquè és inherent a l'exercici de l'acció la seva pretensió d'obtenir una resolució del procediment en el termini més breu que sigui possible, i per tant l'eventual suspensió d'aquest procediment de reclamació perjudica els seus interessos.

Ateses les anteriors consideracions, és procedent continuar aquest procediment de Reclamació i resoldre.

3. Sobre l'efecte del silenci administratiu

La reclamant invoca la producció de silenci estimatori de la seva sol·licitud revist a l'article 35.1 LTAIPBG, i considera que la resolució extemporània desestimària es nul·la de ple dret perquè no pot tenir un sentit desestimatori de l'estimació produïda per silenci.

Efectivament, la resolució de la sol·licitud es notifica a la reclamant havent depassat el termini d'un mes que fixa l'article 33 LTAIPBG, i per tant, havent-se produït ja la situació de silenci administratiu, que, efectivament, té un sentit estimatori amb caràcter general, d'acord amb l'article 35.1 LTAIPBG invocat per la reclamant, però sense oblidar que l'apartat següent del mateix article, atribueix al mateix silenci efectes desestimatoris si una norma amb rang legal n'estableix la desestimació o si l'accés s'ha de restringir per la concurrència dels límits legalment establerts (article 35.2 LTAIPBG).

D'acord amb aquest segon apartat de l'article 35 LTAIPBG, no es pot adquirir per silenci un dret d'accés que no podria ser estimat, conforme a dret, per resolució expressa, de tal manera que l'estimació de la resolució és només una presumpció *ius tantum* supeditada a què, avaluat el cas i ponderats els límits legals a l'accés, no n'hagi de resultar la desestimació total o parcial de la sol·licitud. I això perquè no seria lògic que la inactivitat de l'Administració i l'incompliment de la seva obligació de dictar resolució expressa sobre els procediments tingués l'efecte jurídic de perjudicar els drets d'altres persones o altres interessos públics, que el legislador ha considerat que han de ser protegits amb els límits a l'accés.

Per tant, la resolució desestimària de l'accés posterior a la producció del silenci no és nul·la si resulta ser confirmatòria d'una desestimació presumpta, és a dir, si per aplicació dels límits a l'accés el silenci hagués tingut l'efecte desestimatori previst a l'article 35.2 LTAIPBG. En els FJ s'analitzaran aquests límits i el resultat que han de tenir sobre el dret d'accés que es reclama.

4. Sobre el règim jurídic d'accés que correspon aplicar

Invoca la persona reclamant que el seu dret d'accés deriva de la seva condició de persona interessada en un procediment obert i, per tant, de l'article 53 LPAC. A la vista d'aquesta invocació, caldrà analitzar si aquest és el règim jurídic a aplicar al cas.

L'article 53.a) de l'LPAC disposa que les persones interessades tenen dret a accedir i obtenir còpia dels documents continguts en els procediments en els quals tenen aquesta condició. En el mateix sentit, l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, també estableix que "els ciutadans que tenen la condició de persones interessades en un procediment administratiu en tramitació tenen dret a accedir a l'expedient i a obtenir còpia dels documents que en formen part. Si els documents són en format electrònic, els ciutadans tenen dret a obtenir-ne còpies electròniques."

D'acord amb aquestes disposicions, a les persones interessades en procediments oberts no els és d'aplicació el règim d'accés general de l'LTAIPBG, sinó el que estableix la normativa procedimental, tal i com estableix la disposició addicional primera LTAIPBG: *"l'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu."*

L'aplicació d'aquest règim jurídic específic al cas no és obstacle per a l'admissibilitat de la reclamació ni per a la competència d'aquesta Comissió per resoldre-la, vist que aquesta mateixa disposició addicional primera, en l'apartat 2n, habilita l'aplicació d'aquesta via de garantia de l'accés a la informació quan existeixi un règim jurídic específic d'accés, com en aquest cas, per l'aplicació supletòria de l'LTAIPBG: *"2. L'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei."*

Així ho ve interpretant aquesta Comissió des de la Resolució de la Reclamació 17/2015, considerant que *"no hi ha cap precepte a l'LTAIPBG del qual es pugui desprendre que la condició d'interessat o interessada en un procediment administratiu hagi de ser o pugui ser un motiu d'inadmissió de les sol·licituds d'informació o de les reclamacions a la GAIP. La garantia de la reclamació a la GAIP, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de qualsevol ciutadà o ciutadana, amb tanta o més raó ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació inclosa en els procediments administratius*

que els afecten, i res hi ha a la disposició adicional 1a LTAIP que ho impedeixi". Aquest criteri ha estat avalat per la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya 1074/2019, que va confirmar la competència de la GAIP per atendre reclamacions subjectes a un règim jurídic específic (en aquell cas, el dels electes locals) fent seva la fonamentació de la GAIP de què no es pot donar pitjor règim de garantia a qui té un dret millor d'accés, i per tant, si la persona que ostenta un dret d'accés reforçat d'acord amb el seu règim jurídic específic (en aquell cas, els electes locals, però igualment aplicable a les persones interessades en un procediment administratiu obert) vol utilitzar els vies de garantia que, en règim general d'accés, preveu l'LTAIPBG, no se li pot negar. Per tant, si la reclamació d'accés la formula una persona interessada en un procediment administratiu obert, la GAIP no la pot inadmetre, però per resoldre-la aplicarà el règim especial d'accés prevista a l'article 53 LPAC.

Però el cert és que, en aquest cas, almenys en el moment de formular la sol·licitud i aquesta reclamació, no correspon aplicar el règim jurídic especial d'accés reconegut per l'article 53 LPAC a les persones interessades en un procediment administratiu obert, perquè l'expedient d'investigació al qual es demana accedir no es correspon amb un procediment administratiu, sinó amb una fase de diligències prèvies encara oberta, la finalitat de la qual és proveir-se de la informació necessària per fonamentar la decisió d'incoar, o no, un procediment administratiu, en aquest cas, sancionador o disciplinari. Per tant, mentre no s'iniciï un procediment administratiu, no es pot aplicar el règim d'accés reservat per als procediments administratius oberts.

Efectivament, la legislació és clara en no donar a aquesta fase prèvia d'investigació la naturalesa de procediment administratiu, com ho és també la jurisprudència.

Així, la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, (en endavant, LPAC), en el seu, article 55, és clara en situar la fase d'informació com un "període" aliè i previ a l'inici del procediment administratiu, especialment previst per a què els òrgans competents per iniciar un procediment sancionador puguin, prèviament a prendre aquesta decisió, tenir informació precisa sobre els fets, les persones responsables i les circumstàncies que puguin ser rellevants per al cas: "*Article 55. Informació i actuacions prèvies.*

1. Amb anterioritat a l'inici del procediment, l'òrgan competent pot obrir un període d'informació o actuacions prèvies amb la finalitat de conèixer les circumstàncies del cas concret i la conveniència o no d'iniciar el procediment.(...)"

En concordança amb aquest precepte legal, l'article 275 del Decret 214/1990, que aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals (REPSSEL), preveu igualment que l'òrgan competent per incoar un procediment disciplinari pugui disposar, amb caràcter previ i, per tant separat i aliè al procediment que encara no s'ha incoat, la realització d'una informació de la què, a més, estableix que ha de ser "reservada", qualitat, aquesta, que s'ha invocat per desestimar l'accés i que

s'analitzarà en el FJ 5 : “Article 275. L'òrgan competent per a la incoació de l'expedient disciplinari és el president de la corporació o el membre d'aquesta que per delegació d'aquell exerceixi el comandament directe del personal, i té les atribucions següents:

a) *Disposar, amb caràcter previ, la realització d'una informació reservada. (...)*”

I, per si la normativa no fos prou clara, la jurisprudència és contundent i continuada en assenyalar que aquesta fase prèvia no és, pròpiament, un procediment administratiu. Per totes, la Sentència de l'Audiència Nacional 642/2009, d'abril de 2009, (Núm. Recurs: 438/2008) - ECLI: ES:AN:2009:1642: “como esta Sala ha declarado con reiteración (SSAN 15-10-2004, Rec. 855/2002, 24-5-2002, Rec. 602/2000 y 11-5-2001, Rec. 1101/1999) las "actuaciones previas" son una fase preliminar anterior a la iniciación en sentido estricto, que en muchas ocasiones resulta indicada e incluso inevitable por la complejidad técnica de los hechos investigados”.

Per tant, durant la fase d'investigació reservada, l'accés de la persona reclamant queda sotmès al règim jurídic general de l'LTAIPBG i, en aquest sentit, cal desestimar la pretensió de la persona reclamant formulada en la sol·licitud d'accés i en la fonamentació d'aquesta reclamació, de què l'article 53.1.a LPAC l'empari per accedir a la documentació de la investigació reservada quan estava encara en curs. Nogensmenys, considerant que després de presentar la reclamació s'ha acordat la iniciació del procediment disciplinari en què la persona reclamant té la condició, ara sí, de persona interessada, aquesta resolució tindrà en compte aquest règim especial d'accés que ara li correspon a l'empara de l'article 53.1.a LPAC, que en tot cas, no és un dret absolut i il·limitat, sinó que, d'acord amb l'article 82.1 LPAC i l'article 51 de la Llei 26/2010, l'accés de les persones interessades en tràmit d'audiència no afectarà “les dades excloses del dret d'accés”.

5. Sobre el caràcter reservat de la investigació i el límit derivat de la protecció de la investigació d'infraccions disciplinàries.

No hi ha dubte que la informació reclamada és informació pública, ja que aquesta condició no la té només la informació relativa a procediment administratiu, ni la inclosa en expedients administratius, ni tan sols es limita als documents prèviament existents, sinó que abasta qualsevol informació de què disposi l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions (article 2.b LTAIPBG), i per tant, la informació relativa a la investigació reservada en curs objecte de reclamació, en la mesura en què s'ha obtingut en exercici de les funcions relatives a la gestió del personal i l'exercici de la potestat disciplinària (que inclou les actuacions d'investigació prèvies que es considerin necessàries), és informació pública sobre la què es pot projectar el dret d'accés a la informació pública regulat a l'article 18 LTAIPBG.

Tanmateix, aquest dret no és absolut ni il·limitat, sinó que pot ser restringit pels límits establerts a l'article 21 LTAIPBG, o qualsevol altre que estableixi una norma de rang legal, els qual s'han de ser

aplicats de manera restrictiva (article 20 LTAIPBG), amb proporcionalitat a la finalitat del bé jurídic protegit pel límit i atenent a la concurrència d'un interès públic o privat superior (article 22 LTAIPBG).

La desestimació de l'accés contra la qual es presenta aquesta reclamació s'ha fonamentat en el caràcter reservat de la fase d'investigació aleshores oberta, establert a l'article 275 REPESEL. Atès el caràcter reglamentari de la normativa invocada, aquest caràcter reservat no podria encabir-se en el límit previst per l'article 21.2 LTAIPBG (informació declarada reservada per llei) ni a la que estableix l'article 21.1.c LTAIPBG (secret o confidencialitat dels procediments administratius quan estigui prevista per una norma amb rang de llei) ja que en els dos casos el legislador ha exigint que el caràcter secret, confidencialitat o reservat de la informació estigui establert en una norma de rang legal per a que pugui actuar limitant el dret d'accés a la informació pública.

En canvi, resultaria justificada l'aplicació de límit previst a l'article 21.1.b LTAIPBG (la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries), perquè el caràcter reservat de la investigació persegueix, precisament, protegir aquesta investigació i evitar que la seva divulgació pugui entorpir-la, i justifica que sigui reservada especialment per a les persones investigades, evitant que el coneixement de les actuacions d'investigació els faciliti eludir l'acció sancionadora o destruir proves. En tot cas, la restrictivitat amb que s'han d'aplicar els límits determinaria que només s'apliqui la restricció de l'accés quan la divulgació de la informació posi realment en risc la investigació, i això és plausible que ocorri mentre la investigació és oberta però, en principi, no la podrà perjudicar quan ja s'hagi tancat la investigació.

De la mateixa manera, el judici sobre la proporcionalitat en l'aplicació del límit és diferent mentre la investigació reservada està en curs, ja que en aquesta fase resulta proporcionat desestimar l'accés per protegir l'interès públic superior en l'aclariment d'uns fets relacionats amb el benestar dels menors acollits en la llar d'infants i la determinació de la responsabilitat que puguin tenir-hi les persones treballadores municipals responsables de la cura dels menors. I cal dir que, en aquesta fase, la reserva protegeix també l'interès privat de les persones investigades en que les actuacions es realitzin amb la màxima eficàcia i discreció, evitant que es filtrin o divulguin resultats provisionals de la investigació que pugui comprometre'n el resultat o la seva reputació.

En canvi, quan la investigació ja és closa i se n'ha derivat la incoació d'un procediment sancionador, l'interès prevalent i superior serà garantir el dret de defensa i, per tant, permetre l'accés a la investigació, i a aquesta finalitat obeeix la garantia que ofereix l'article 53.a de l'LPAC que, ara si, empararia a la persona reclamant en tant que interessada en el procediment administratiu disciplinari que ja s'ha incoat i presumiblement es manté encara obert, a accedir i obtenir còpia dels documents relatius a aquest procediment.

D'altra banda, la protecció de l'activitat investigadora d'infraccions no és l'únic límit que resulta aplicable al cas, ja que l'accés a l'expedient d'informació reservada, fins i tot si (o quan) no

perjudiqués el resultat de la investigació, produeix un dany en la protecció de dades personals de les persones físiques que hi constin, que seguidament s'analitzarà.

6. Sobre la protecció de dades personals

L'LTAIPBG regula el règim d'accés que s'ha d'aplicar a les dades personals en el marc d'un procediment d'accés a la informació pública, en els articles 23 i 24 LTAIPBG.

L'article 24.1 estableix un règim general d'accés a les dades merament identificatives del personal al servei de les administracions públiques (nom i cognoms, i càrrec) que seria d'aplicació al personal públic que hagin intervingut en la tramitació i instrucció de investigació reservada.

Quant a la informació referida a les persones a les que s'investiga per la comissió d'una infracció administrativa, l'article 23 LTAIPBG estableix un règim general d'exclusió de l'accés a les dades especialment protegides, o de categoria especial en la terminologia de l'article 9 RGPD, entre les quals s'hi inclouen les relatives a la comissió d'infraccions administratives i les relatives a la salut o l'afiliació sindical, tret que la persona sol·licitant aporti el consentiment exprés de la persona afectada. Aquest règim seria d'aplicació a la informació que es contingui en la informació reservada sobre infraccions administratives que estigui referida a una persona física diferent de la reclamant, a l'afiliació sindical associada a una persona física, investigada o no, així com també les dades de salut que apareguin (lesions, estats d'angoixa que hagin requerit tractament, etc), sens perjudici del que es dirà posteriorment en relació amb el dret de defensa.

Pel que fa a les dades personals pròpies de la persona reclamant, l'article 24.3 LTAIPBG remet a la regulació de l'accés a dades pròpies de la normativa de protecció de dades personals. En aquest sentit, l'article 15 RGPD disposa que:

“1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información:

a) los fines del tratamiento;

b) las categorías de datos personales de que se trate;

c) los destinatarios o las categorías de destinatarios a los que se comunicaron o serán comunicados los datos personales, en particular destinatarios en terceros u organizaciones internacionales;

d) de ser posible, el plazo previsto de conservación de los datos personales o, de no ser posible, los criterios utilizados para determinar este plazo;

e) la existencia del derecho a solicitar del responsable la rectificación o supresión de datos personales o la limitación del tratamiento de datos personales relativos al interesado, o a oponerse a dicho tratamiento;

f) el derecho a presentar una reclamación ante una autoridad de control;

g) cuando los datos personales no se hayan obtenido del interesado, cualquier información disponible sobre su origen;

h) la existencia de decisiones automatizadas, incluida la elaboración de perfiles, a que se refiere el artículo 22, apartados 1 y 4, y, al menos en tales casos, información significativa sobre la lógica aplicada, así como la importancia y las consecuencias previstas de dicho tratamiento para el interesado.

2. (...)

3. El responsable del tratamiento facilitará una copia de los datos personales objeto de tratamiento. El responsable podrá percibir por cualquier otra copia solicitada por el interesado un canon razonable basado en los costes administrativos. Cuando el interesado presente la solicitud por medios electrónicos, y a menos que este solicite que se facilite de otro modo, la información se facilitará en un formato electrónico de uso común.

4. El derecho a obtener copia mencionado en el apartado 3 no afectará negativamente a los derechos y libertades de otros.”

El dret d'accés a les dades pròpies inclou la font de les dades. Però cal tenir en compte que no és un dret reconegut pel RGPD amb caràcter absolut i il·limitat, sinó que el propi RGPD preveu que per llei interna es pugui limitar en supòsits correlatius als límits a l'accés regulats a la legislació de transparència, entre els quals, la protecció de la investigació i sanció de les investigacions, i quan l'accés a dades pròpies perjudici el dret d'altri:

Article 23 RGPD:

“1. El Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se aplique al responsable o el encargado del tratamiento podrá limitar, a través de medidas legislativas, el alcance de las obligaciones y de los derechos establecidos en los artículos 12 a 22 y el artículo 34, así como en el artículo 5 en la medida en que sus disposiciones se correspondan con los derechos y obligaciones contemplados en los artículos 12 a 22, cuando tal limitación respete en lo esencial los derechos y libertades fundamentales y sea una medida necesaria y proporcionada en una sociedad democrática para salvaguardar:

(...)

i) la protección del interesado o de los derechos y libertades de otros;

(...)"

Finalment, l'apartat 2 del mateix article 24 disposa que, per a la resta de dades personals (ho serien, per exemple, les dades de les persones que han intervingut com a testimonis o pèrits, i fins tot la informació de les persones investigades que s'aporti barrejada amb informació personal d'altres) cal ponderar l'accés casuísticament, d'acord amb uns criteris que estableix l'article 24.2, entre els quals, la finalitat de l'accés. Aquesta finalitat s'expressa molt clarament en la formulació de la sol·licitud d'accés a l'expedient de la informació reservada, i es reitera en la reclamació: el dret de defensa de la persona reclamant.

Mentre dura la fase d'investigació reservada (que és quan es formulen la sol·licitud i la reclamació) no existeix pròpiament un procediment sancionador en el marc del qual la persona reclamant hagi d'exercir el seu dret de defensa, sinó una investigació dels fets i de les responsabilitats individuals que pot conduir tant a la incoació d'un procediment sancionador, com a l'arxiu de la investigació declarant que no s'ha produït cap infracció o que no és responsabilitat de la reclamant. En aquest sentit, cal destacar que l'escassa regulació legal d'aquesta fase d'investigació o d'actuacions prèvies a l'inici d'un procediment sancionador garanteixi o permeti l'accés de les persones afectades per la investigació, sinó que, ben al contrari, la normativa aplicable a aquest cas preveu expressament que la informació es mantingui reservada de tothom, incloses les persones que d'una manera o altra participen en la investigació i les que són investigades, per tal que la divulgació de les actuacions realitzades o a realitzar no pugui perjudicar el seu bon fi. Per tant, en el moment de formalitzar-se la sol·licitud d'accés i la reclamació, no es podia apreciar la concurrència d'un interès superior en el dret de defensa de la persona reclamant.

Ara bé, havent incoat l'Ajuntament durant la tramitació d'aquesta reclamació procediment disciplinari contra la persona reclamant derivat d'aquella investigació reservada, aquesta resolució ha de tenir en compte el dret de defensa sobrevingut, que justificarà l'accés a les investigacions prèvies realitzades que siguin pertinents per a defensar-se adequadament de les acusacions. I aquest dret de defensa podria justificar l'accés a dades personals d'altri si és indispensable i el mínim necessari per a la defensa: identitat de la persona denunciant, informació personal que consti a les declaracions i informes pericials, i fins i tot a dades especialment protegides (per exemple, de la salut del menor, o d'altra persona investigada) si són imprescindibles per a la seva defensa. La mateixa APDCAT, en l'informe emès a petició de la GAIP en el marc d'aquest procediment, admet que això seria compatible amb la normativa de protecció de dades personals (FJ V): *"En aquest sentit, cal advertir que, en atenció a la naturalesa i gravetat dels fets que s'atribueixen a la persona reclamant (que podrien ser, fins i tot, constitutius d'una infracció penal), pot entendre's que, a efectes d'exercir el seu dret de defensa de manera satisfactòria, podria ser rellevant disposar o conèixer determinada*

informació sobre la salut del menor, com ara, el tipus i la ubicació de les lesions que els denunciants sostenen que presentava el menor, l'autoria de les quals atribueixen a la persona reclamant

Més enllà d'això, l'RGPD exigeix que tot tractament de dades que es dugui a terme (com ara, l'accés) es limiti a les dades mínimes necessàries per assolir la finalitat pretesa amb aquest tractament (article 5.1.c), relatiu al principi de minimització de dades). Per això, en cas que constessin altres dades relatives a la salut del menor en la informació sol·licitada, seria necessari, a efectes d'atorgar-ne l'accés, acreditar la rellevància d'aquest tipus d'informació especialment protegida per a l'exercici del dret de defensa de la persona reclamant.

També hi podria constar, com s'ha vist, informació relativa a la comissió d'una infracció administrativa per una altra persona diferent a la persona reclamant, respecte les quals el legislador espanyol ha vingut establint un sistema reforçat de protecció.”.

Conclou l'APDCAT el seu informe relatiu a aquesta reclamació, el següent: “**Conclusions**

La persona reclamant no té dret a accedir al contingut de la informació reservada prèvia a la incoació d'un procediment disciplinari contra la seva persona mentre s'estigui tramitant, malgrat el dret d'accés a les pròpies dades de l'article 15 de l'RGPD.

Un cop conclusa, la persona reclamant té dret a accedir a tota la informació que sobre la seva persona figuri en la informació aportada o generada en el transcurs de la informació reservada, incloent la identitat de les persones que hagin facilitat la dita informació, tret dels casos en què les circumstàncies al·legades per aquestes persones facin aconsellable preservar la seva privacitat.

En cas d'haver-se produït l'arxiu de les actuacions, la persona reclamant també té dret a accedir a les dades merament identificatives de la persona instructora. No així a la informació relativa a l'altra persona investigada ni la relativa a la salut del menor implicat en els fets denunciats que hi pugui constar.

Ara bé, en cas d'haver-se incoat el procediment disciplinari, cal reconèixer el dret de la persona reclamant a accedir a la informació rellevant per a l'exercici del seu dret de defensa en els termes apuntats en el FJ V d'aquest informe.”

D'acord amb els fonaments jurídics anteriors, cal declarar ajustada a dret la resolució desestimatòria de l'accés a l'expedient obert d'investigació reservada contra la què es reclama. Tanmateix, considerant que durant la tramitació de la reclamació s'ha acordat la incoació de procediment disciplinari contra la persona reclamant amb base a aquella investigació reservada, i no constant a aquesta Comissió (ni de part de l'Ajuntament ni de la persona reclamant) que aquesta circumstància sobrevinguda hagi comportat l'accés a la informació reclamada, és procedent pronunciar-se estimant el dret d'accés a la documentació de la fase prèvia d'investigació, limitat solament en relació amb

aquelles dades personals de caràcter sensible protegides per l'article 23 LTAIPBG que no resultin adequades i necessàries per a l'exercici del dret de defensa de la persona reclamant.

7. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

8. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 118/2020 i declarar el dret sobrevingut de la persona reclamant a accedir a la documentació de la investigació reservada atesa la incoació de procediment disciplinari contra ella durant la tramitació d'aquesta reclamació, prèvia eliminació de les dades personals protegides per l'article 23 LTAIPBG que no resultin necessàries i adequades a l'exercici del seu dret de defensa en el marc d'aquest procediment disciplinari.

2. Desestimar la reclamació pel que fa a la pretensió de nul·litat de la resolució desestimàtoria de la sol·licitud.
3. Requerir a l'Ajuntament de Torres del Segre que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de cinc dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de Torres del Segre a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 118/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada, un cop s'aixequi la suspensió prevista pel Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel covid-19.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució, o en l'aplicació de les mesures regulades en el RD 463/2020, de 14 de març. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, sens perjudici del què disposa la disposició addicional tercera del Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel que es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel covid-19.